
Toebereiding (3)

J.G.Bulthuis

In het vorige artikel werd er al op gewezen dat Gods woord een hele belangrijke functie heeft in het proces van bewustwording. Het zich verdiepen in de kennis van fundamentele zaken omtrent onze plaats in Christus is een sterke aanzet daartoe. De vorige studieresie over 'De mens in Christus' reikte al iets van het nodige materiaal aan. In het kader van ons huidige thema worden in deze studie enkele andere aspecten over die situatie belicht. Deze dienen ons eveneens tot nadenken te stemmen, opdat onze liefde, gehoorzaamheid en volgzaamheid zullen toenemen.

Verdiepen

De derde activiteit om bewustwording van begrip en gewilligheid inzake toebereiding te bevorderen is een zich verdiepen in fundamentele zaken aangaande onze situatie in Christus. Drie aspecten daarvan worden in de volgende schriftplaatsen weergegeven:

Christus Jezus, die Zich voor ons heeft gegeven om voor **Zich te reinigen een **eigen** volk...(Tit.2:14)*

Dat zij, die leven, niet meer voor zichzelf zouden leven, maar **voor Hem...(2 Kor.5:15b)*

Opdat wij zouden zijn tot lof **zijner heerlijkheid (Ef.1:12)*

Gods woord spreekt hier overduidelijk van 'een niet meer van jezelf zijn'. We zijn gekocht en betaald, dus het eigendom van de Christus geworden (1 Kor.6:20; Rom.7:4). Dit schept konsekventies die we niet mogen omzeilen. We willen die goed leren begrijpen. Vandaar het advies om toch vooral het woord van God te bestu-

deren aangaande deze dingen. Het woord is krachtig en levend en dringt diep door in hen die het met liefde zoeken (Hebr.4:12). Zo kan het hart worden aangeraakt en overtuigd. Men wordt zich bewust van waarheden die voordien nog te vaag gebleven waren. Het verdiepen in het woord biedt de Heer de kans om ons de ogen verder te openen, om ons tot het volle besef te brengen van een aantal zaken die voor toebereiding aktueel zijn. Zo ook van de hierboven geciteerde teksten.

Een eigen volk

Wij zijn van Hem. Hij heeft recht op ons. Hij mag over ons beschikken. Zijn wil is wet. Na onze eigen vrije keus voor Hem - waarvan we door de waterdoop open- lijk getuigden - is Hij **alleen** de Heer van ons leven. Jezus zegt dat Hij ons van de Vader heeft gekregen (Joh.17:6). Hij heeft er alles aan gedaan, tot en met het offeren van zijn eigen leven, om ons te kunnen verwer- ven. Zijn eerste werk aan en met ons is de vrijmaking van alle ongerechtigheid (Tit.2:14a). Vervolgens wil Hij **nu** beginnen ons te reinigen, opdat we geheel en al van Hem alleen zullen zijn (Tit.2:14b). En dit alles om ons te kunnen gaan toebereiden voor de verkondiging van de grote daden Gods (1 Petr.2:9).

Slaven

De gemeente dient hier goed van doordrongen te worden. Het leert haar de juiste plaats binnen de verhouding met haar Heer. Dat zal mede een krachtige impuls zijn voor het doen toenemen van onze gehoorzaamheid en gewilligheid aan Hem en aan zijn plan. Hier past de ware nederigheid en ootmoed, de Mariagezindheid '*mij geschiede naar uw woord*'.

De gelijkenis van de heer en de knecht uit Lucas 17:7-10 eindigt met de woorden: *Zo moet ook gij, nadat gij alles gedaan hebt wat u bevolen is, zeggen: Wij zijn onnutte slaven; wij hebben slechts gedaan, wat wij moesten doen.*

Deze overgave is geheel terecht. Wij zijn immers **zijn** eigendom, **zijn** lichaam, **zijn** kudde, **zijn** volk, **zijn** leger, **zijn** slaven en **zijn** priesters. Dit sluit iedere vrijblijvendheid uit. **Zijn** opdrachten, methoden en doelstellingen zullen slechts bepalend zijn voor het leven

van de gelovigen.

Leven voor Hem

Uit het bovenstaande volgt dat de 'slaven van Christus' (Ef.6:6) niet meer voor zichzelf zullen leven, maar voor Hem wiens eigendom zij zijn geworden. Dit betekent in de praktijk dat zij - midden in de maatschappij staande - de belangen van Jezus voor ogen houden. Paulus noemt dat in 2 Korinthiërs 5:9: *Daarom stellen wij er een eer in, hetzij thuis, hetzij in den vreemde, Hem welgevallig te zijn.*

Het is een bedacht blijven op de dingen Gods onder alle omstandigheden. Naar jezelf toe door een volharden in de levensheiliging en een handhaven van de christusgezindheid. Naar de gemeente toe door een konstante positieve en konstruktieve opstelling. Naar de wereld toe door als een getuigend licht te wandelen in woord en daad. Dit alles vanuit een waarachtige en bewuste keuze om voor Hem te leven. Dit dienen van de Christus geldt voor allen.

Medewerkers

Indien sommigen daarbij nog een extra taak opgedragen krijgen, bv. gemeentewerk, dan zullen zij die met ijver uitwerken. Met een hart waarin geen plaats meer gevonden wordt voor persoonlijke bijbedoelingen, zoals eer, compensatie, eigen baat, e.d.

De Heer moet steeds minder voor **ons** karretje gespannen worden als klaagpaal of hulpverlener. Wij zullen ons voor **zijn** wagen laten spannen. Anders gezegd: medewerkers Gods zijn (2 Kor.6:1). Voor dezulken geldt om betrouwbaar te blijken en steeds bereidvaardig te zijn om 'voor de zaak der waarheid uit te rijden' (Ps.45:5). Daar is Jezus' belang mee gediend. En daar gaat het nú om!

Verzaken

In de gelijkenis van de verontschuldigen lezen we over genodigden die het laten afweten (Luc.14:15-24). Ze zitten vast in de beslommeringen en belangen van het dagelijkse, natuurlijke bestaan. Overigens een bekend gegeven. In de dagen na de ballingschap gaf het volk Israëel ook spoedig blijk van deze ik-gerichtheid. Haggai gaat daar tegenin: "Is het voor ú de tijd om in

De vijand

uw weldoortimmerde huizen te wonen, terwijl het huis des Heren verwoest ligt...en gij draaft, ieder voor zijn eigen huis?" (Hag.1:4,9b). Het woord (plan) van God verstikt daardoor, zoals het korenzaad tussen de dorens (Mat.13:7,22). Men komt zo nooit toe aan een leven voor Hem.

Een tweede gevaar dreigt vanuit de werking van de geest van verwerping en de geest van weerspanning. In de gelijkenis van de talenten zegt de derde slaaf: "Ik was bevreesd en ben heengegaan en heb uw talent in de grond verborgen" (Mat.25:24,25). Eerst de (verwerpings)leugen: 'ik **kan** het niet, het is te hoog gegrepen, er wordt te veel gevraagd' en daarna de (weerspannings)reactie: 'ik **doe** het niet, ik laat het maar zo'. Beide gedachten worden geïnspireerd door deze twee boze geesten. Het evangelie spreekt zo niet. Alles is namelijk voor allen haalbaar: *Jesus is rijk voor allen die Hem aanroepen* (Rom.10:12). Hiermee betogen we niet dat nu reeds alles wat het evangelie ons voorhoudt door de gemeente gerealiseerd kan worden. Het gaat om het principe en om het uitgangspunt van onze verwachtingen en inzet.

Door onderricht en inzicht in de geestelijke wereld is het voor ons mogelijk geworden de vijand tijdig te herkennen en uit te schakelen. Het hanteren daarvan behoort ook tot de voorbereidingsactiviteiten.

Schuldig

Ieder mens heeft van nature de aanleg om geheel op Gods bedoelingen in te kunnen gaan. Als de mens zich 'in Christus' bevindt, kan alles wat in hem is tot volwassen ontwikkeling komen. Vruchtdragen is normaal. Wat de boze geesten ook trachten te bewerken aan zorgen, wereldsgezindheid, verwerping en weerspanning, we zullen hen onderscheiden, weerstaan en overwinnen. Met alles wat in ons is, zetten we ons in om Jezus, die de Christus is, te volgen en te dienen. Wij zijn schuldenaars om te leven naar de Geest waarmee Jezus ons leidt en sterkt met kracht. Verzaken is de Christus verloochenen, dus zonde voor hen die beter weten en kunnen.

Tot zijn lof

Bewustwording inzake onze positie in Christus wordt mede door Jezus' onderwijs in deze gelijkenissen bewerkstelligd. Het is onze keus om ons daaraan te onderwerpen en ons erdoor te laten vormen. Als een goede Herder zorgt de Heer op deze wijze voor ons, opdat wij niet door de vijand onderuit gehaald zullen worden. Dit geloof hebben we in Hem, en dat stimuleert ons te meer om Hem waardig te wandelen.

Als Paulus in het eerste hoofdstuk van de brief aan de Efeziërs het voornemen Gods in 't kort weergeeft, konkludeert hij drie keer dat het alles 'tot lof zijner heerlijkheid is' (vers 6,12,14). Waar in de achter ons liggende perioden het evangelie veelal werd gezien als een hulpsteun-troostvoorziening, wordt in de voorbereidingsfase de aandacht gevestigd op de eigenlijke bedoeling ervan. Jezus zegt dat Hij de Vader heeft verheerlijkt (Joh.17:4). Op haar beurt zal de gemeente Jezus verheerlijken (2 Tes.1:10,12), want daarin ligt weer de hoogste eer van God. Het vervuld worden van de vrucht van gerechtigheid is tot eer en prijs van **God** (Fil.1:11). Wie in zijn dagelijks leven het evangelie gestalte geeft, bereidt God daarmee de hoogste eer. Indien dat zó duidelijk gebeurt dat de mensen de goede werken zien, zullen ook zij de Vader in de hemelen verheerlijken (Mat.5:16). De ontferming Gods, die de mens redt en opvoedt, is niet verschenen tot meerdere glorie van éigen naam en faam, maar tot eer en heerlijkheid in alle eeuwigheid van de Koning der eeuwen, de onvergankelijke, de onzienlijke, de enige God (1 Tim.1:16,17).

Aanvuren tot liefde

De wezenlijke kracht die de mens aanzet tot daden is de liefde. Zij is het sterkste en belangrijkste vermogen waarover we beschikken (1 Kor.13:13). Liefde is uit God, omdat Hij liefde is. Liefde blijft eeuwig. Door lief te hebben komt een mens tot geloven en hopen. Wie je liefhebt, geloof je toch? Dat geldt voor alle levensterreinen. Betreft het geloofszaken dan richt de liefde zich op de waarheid die door Jezus Christus geopenbaard is. Dit richten is niet alleen een innerlijk aanvaarden en koesteren van het Woord (theorie), maar tevens een daadwerkelijk inrichten van de dagelijkse handel en

wandel naar dat Woord. Slechts op deze wijze is de weg in praktische zin geopend om terug te keren tot God (Ef.2:13,17,18). En daar verlangt Hij zo naar.

Dit 'tot God gaan' is meer dan alleen redding en verlossing. Het betekent vooral een heropvoeding van de mens tot geestelijke volwassenheid, waardoor hij deel kan hebben aan de goddelijke natuur van de Schepper. God en de mens tot één, en dat eeuwig. Door de vreemding van het goddelijke leven is de mens ver van het doel Gods geraakt (Ef.4:18). Door Jezus echter is alles van het eeuwig voornemen voor de mens weer mogelijk en haalbaar geworden. Daar volgt uit dat hij zich zal dienen te verdiepen in dat plan. Dit gebeurt in en door de gemeente. Het is dan ons aller opdracht om elkaar aan te vuren, zodat de liefde tot deze dingen toeneemt (Hebr.10:23-25).

Zijn verschijning

Jezus Christus bracht de waarheid niet alleen met woorden, maar mede met zijn voorbeeld van leven. Hij praktiseerde die waarheid zó dat Hij zelfs het vleesgeworden Woord genoemd wordt. Hierdoor verscheen Hij in en met de enige en juiste leefwijze voor mensen. Kenmerkend daarin zijn:

* liefde tot God, de Vader	* barmhartigheid
* gehoorzaamheid aan Hem	* zachtmoedigheid
* geloof in Hem	* nederigheid
* trouw aan diens woord en
opdracht	* ontferming
* waarachtigheid	* betrouwbaarheid
* heiligheid	* ijver
* goedheid	* dienstbaarheid

Jezus is de getrouwe en waarachtige getuige van waarlijk menselijk leven. Déze verschijning willen wij leren liefhebben (2 Tim.4:8).

Motieven

Dit vraagt dan om een reiniging van onze liefdemotieven. Gelovigen moeten zich niet langer laten leiden door persoonlijke baat, zoals Jezus dat van de schare

zei: "Gij zoekt Mij omdat gij van de broden gegeten hebt en verzadigd zijt...maar werkt om de spijs die blijft tot in het eeuwige leven" (Joh.6:25-27). Of zoals Paulus schrijft:...daar zij de godsvrucht als iets winstgevents (geld, eer, je gelijk, e.d.) beschouwen (1 Tim.6:5).

Elke romantische (film)voorstelling over Jezus - het Hem naar het vlees kennen - zal losgelaten moeten worden (2 Kor.5:16). Ook het misbruiken van Jezus en zijn evangelie door er als artiest naam mee te maken, is uit de boze.

Maar ook niet langer blijven steken in fixatie op genezing, wonderen en tekenen, verhoringen voor allerlei natuurlijke zaakjes. Of meedoen met de groep, omdat het gezellig is in de gemeente, de muziek zo gaaf en de hulpverlening bij de hand is. Dit alles vormt een grote sta-in-de-weg om tot bewustwording te komen van waar het bij de Heer nu werkelijk om gaat.

Ook wij

Paulus was destijds wel blij dat ondanks allerlei eigenbelangen en bijoogmerken het evangelie gepredikt werd (Fil.1:15-18). Ons onderwerp handelt echter niet over het uitdragen van de boodschap, maar over onze innerlijke zuivering in het kader van voorbereiding. De apostel kende dit in eigen leven een grote plaats toe, getuige zijn uitspraak dat hij God met een rein geweten diende (2 Tim.1:3).

Zo ook wij. Zijn verschijning liefhebben is je geheel en al verenigen met Gods gedachten over en vormgeving van menselijk leven, zoals Jezus ons dit toonde. Dàt te allen tijde voorrang verlenen, dàt aanhangen, dáár gestalte aan geven, dáár voor geloven, strijden, oefenen en volharden, is ware voorbereiding.

Onvergankelijk

Om standvastige gelovigen te worden is het zaak dat onze liefde tot de Heer en zijn plan blijvend in ons is. De ups en downs dienen te verdwijnen en plaats te maken voor een evenwichtig leven. Wisselende stemmingen veroorzaakt door goede of slechte omstandigheden mogen ons niet meer bepalen. Efeze 6:24 leert ons dat de genade met hèn is die Jezus Christus **onvergankelijk** liefhebben. Dit betekent een

Mentaliteit

konstante en niet te temperen liefde die zich niet laat beïnvloeden door wat er aan negatiefs uit allerlei situaties op afkomt. Een liefde die onafhankelijk is van de mening van mensen, van de dagelijkse omstandigheden, van eigen onvolkomenheden, van vijandige werkingen. Er zal een einde gemaakt moeten worden aan het gemanipuleer van de boze met onze hartegesteldheid jegens de Christus. Dié zal als grootste schat veilig gesteld dienen te worden, want naar de mate van intensiteit daarvan leven en werken we. Die liefde is als een motor die ons voortstuwt en ons in staat stelt te blijven geloven, hopen en volharden.

Zij ontwikkelt de christusmentaliteit. Door Jezus' liefde tot de Vader en diens waarheid kon Hij Zich te allen tijde staande houden in de goddelijke gezindheid, in zijn opdracht, in zijn positie in de hemelse gewesten. Deze levenshouding maakt het mogelijk om onverwikt vast te houden aan Gods beloften en weg. Machten, mensen noch problemen konden Hem omver halen. Zijn mentaliteit deed Hem torenhoog uitrijzen boven alle mensen. Hij was als een onbeweeglijke rots in de woeste branding van het leven. Hij bleef, net als zijn Vader, dezelfde. Deze standvastigheid beschermde Hem. Zijn volwassen ontwikkelde liefde tot God was de oorzaak dat Hij steeds weer koos voor wat de Vader zei en deed. Zo werd Hij een toonbeeld van trouw, beheersing, onaantastbaarheid, kracht en leven. Daarin willen wij Hem eveneens volgen. Niet de theoretische kennis op zich, niet het geloof in de algemene zaken van het evangelie op zich, maar de zuivere *liefde* van het hart tot God en de Zoon zal bepalend zijn voor onze toekomst en plaats in Gods rijk. Dat zal ons er door halen en doen slagen.

Gebed

Als laatste aktiviteit ter bevordering van bewustwording noemden we het geloofsgebed. Een bidden om een verdere ontsluiting van het geheimenis Gods, zodat wij er dieper in door mogen en kunnen dringen. De profeet Zacharia riep, door de Geest van de Christus geïnspireerd, al op tot een dergelijk gebed: *Vraagt van de Here regen ten tijde van de late regen (Zach.10:1a)*. En

Paulus bad voor de gemeente om de Geest van wijsheid en openbaring om Hem recht te kennen: verlichte ogen des harten...(Ef.1:17,18). De late regen - als een totaal openbaring van Gods woord - zal komen als de gelovigen met dat woord bezig zijn, zodat de Heer het hen kan openbaren. Met Hosea zeggen wij: *Wij willen de Here kennen, ernaar jagen Hem te kennen. Zo zeker als de dageraad is zijn opgang. Dan komt Hij tot ons als de regen, als de late regen die het land besproeit* (Hos.6:3).

Bidden, zoeken en kloppen zijn kenmerkende en elkaar aanvullende activiteiten van de naar gerechtigheid hongerende christen. De Heer zal verhoren, doen vinden en openen en Zich daardoor aan ons kunnen openbaren (Joh.14:21). Wij zullen de Koning in al zijn schoonheid aanschouwen.